

Annamarie Tovborg jubilæumstale ved Gudum Sognearkivs 30 års jubilæum.

1988

2018

På mange måder kan historien om Gudum Sognearkiv sammenlignes med et eventyr.

Helt konkret tænker jeg på eventyret om den grimme ælling. Følger man sognearkivets skiftende forhold gennem de 30 år, ja så kan man med lidt omskrivning sige som i eventyret "det gør ikke noget at være født på et toilet, når man blot ender i Sognehuset".

Hvem havde nu tænkt, at arkivet - som den grimme ælling - skulle udvikle sig til en smuk svane. Jo, det havde initiativtagerne. Skønt for dem betød de ydre rammer ikke så meget, vigtigere var at have tag over hovedet og ordnede forhold. For det var der slet ikke tale om det første års tid. Da var arkivet hjemløs, havde til huse på initiativtagernes adresser,

hvor gruppen mødtes og drøftede mulighederne for at flytte fra private skrivebordsskuffer til et lokale, hvor arkivarbejde, arkivfolk og arkivgæster kunne samles om den fælles interesse, at samle, bevare og formidle sognets liv, som det kommer til udtryk i fotografier, billeder og skriftlige arkivalier.

Arbejdsgruppen bestod af Mariane Thøstesen, Rosa Kjeldsen, Mette Sørensen, Lydia Frandsen, Anders Hedegaard, Svend Sørensen og mig selv. Umiddelbart var det ikke til at få øje på et sted, hvor det var muligt at få fødderne under eget bord. Jeg husker det sådan, at det var Svend Sørensen, der på et af vore møder foreslog, at vi skulle lægge billet ind på den tidligere toiletbygning i gården ved Gudum Skole. Jeg husker også ganske tydeligt, at jeg tænkte, det måtte være en spøg. Men nej.

Planer kom på bordet, en husningsaftale med skole og kulturudvalg kom på plads, gode arkivvenner smøgede ærmerne op og gik i gang med omforandring og atter andre gik på jagt efter genbrugsinventar. En smuk solbeskinnet majdag kunne arkivets gode støtte, Børge Poulsen, klippe den røde snor og kulturudvalgsformand Egon Bjerg ønske til lykke og held og lykke med arbejdet. Og det blev nogle fantastiske år. Straks fra begyndelsen blev vi, arkivets frivillige medarbejdere, mødt med interesse og velvilje, når vi søgte oplysninger og materiale omkring Gudum Sogns tidligere og nuværende beboere og bebyggelser, eller om hændelser, der havde udspillet sig på

egnen. Antallet af registrerede arkivalier steg stille og jævnt og antallet af besøgende med interesse for en sag, som arkivet måske kunne afklare sammenhængen i, steg ligeledes.

Efter ca. 20 år flyttede hele arkivet med mand og mus over skolegården til den østlige ende af skolebygningen. Hvilken herlighed. Plads og lys i overvældende mængde. Pladsen var der i høj grad brug for. Arkivalierne var blevet mange, medarbejderne var blevet flere og besøg af interesserede arkivbrugere tog til. I de nye rammer var der albuerum. Og dertil kom et meget vigtigt forhold. Her var det muligt på en helt anden måde at styre luftfugtighed og varme i magasinet.

I mellemtiden havde et nyt arbejdsredskab vundet stærkt indpas i arkivarbejdet. Vi havde ikke alene skiftet skrivemaskinen ud med pc'er, men også fået indført vort landsdækkende registreringsprogram med det velklingende navn "Arkibas". Nu var vi både velhusede og on line.

Men "hvor længe var Jeppe i baronens seng" - snart måtte hylderne igen ryddes og flyttes til lokaler ved husets hovedindgang, der hvor arkivets medarbejdere nu hver onsdag eftermiddag har gang i alverdens arkivgøremål. Arkivet og vor tilstedeværelse kom ret i focus. Ja, om onsdagen føler vi nærmest, at det er vores hus. Vi er glade og stolte over den plads, der er blevet vores. Og vi vil så gerne være en del af et aktivt hus for sognet.

Vi frivillige medarbejdere på arkivet er ikke i tvivl om vigtigheden af det arbejde der gøres på arkivområdet. Gudum Sognearkiv passer godt på den del af Gudum Sogns historie, som vi kommer i berøring med. Men det lykkes kun, når sognets beboere hjælper os med indsamling og dokumentation af denne historie.

Det skal være mit ønske her på jubilæumsdagen, at vi fortsat må lykkes med dette frugtbare samarbejde.